

[Frandsen.]

Men vi ser med velvilje på, at de tanker, som regeringen har lagt frem, kan indpasses i denne helhed.

Jeg synes også, det er meget vigtigt, som det har været lidt fremme, at vi siger ærligt og redeligt, hvad vi vil med dette. Det fremgår meget tydeligt, at visse borgerlige partier ønsker klart og tydeligt at bevare den nuværende samfundsstruktur uændret med nogle småændringer på overfladen. Det har jo altid været gammel konservativ ideologi, at man forandrer for at bevare; det er konservativ ideologi, og det har det været igennem mange, mange år. Det er i og for sig det, vi forstår ved konservativ opfattelse, og dette kommer klart til udtryk her. Man forandrer lidt på overfladen, for at man kan bevare samfundsstrukturen.

Men mens vi ærligt siger, hvad det er vi i sidste instans vil, nemlig fremad mod et socialistisk samfund, så skal man på den anden side ikke sige, at det forslag, som vi behandler her i dag, er mere, end det rent faktisk er. Vi har opfattet de ting, som vi har diskuteret i dag omkring en fond, omkring kapitalstyring, omkring arbejdspladsdemokrati, som skridt på vejen henimod et andet samfundssystem, skridt på vejen, men vi mener altså ikke, selv om vi får gennemført det, vi ønsker, at vi dermed har gennemført socialisme. Det er der ikke tale om, og derfor behøver de konservative politikere ikke at være bange. Der er ikke tale om, at vi gennemfører socialisme nu. Der er tale om, at vi gennemfører en mere fornuftig ordning efter vor opfattelse, og at vi dermed når nærmere et samfundssystem, som vi foretrækker.

Der har fra konservativ side været slået stærkt på arbejdspladsdemokrati, industrielt demokrati, og hvad man kalder det. Man har ligesom villet sige fra konservativ side — også andre borgerlige politikere har været inde på det samme —: det er os, der ønsker at varetage den enkeltes interesser, mens vi på den anden side har specielt regeringspartiet, der fremhæver en fond, som er et eller andet, der skal styres af LO. Jeg synes, det er meget vigtigt at huske på den debat, vi havde for 3 ugers tid siden omkring det konservative folkepartis forslag om medindflydelse, for hvad var det i grunden, vi dis-

kuterede, hvad var det, de konservative ville? Det, de ville, var jo kun, at samarbejdsudvalgene skulle gælde for alle områder, de samarbejdsudvalg, som man erkender mange steder fra ikke virker tilfredsstillende for lønmodtagerne. Samtidig ønsker man repræsentation i aktieselskaber. Man ville ikke for alvor angribe dispositionsretten i virksomhederne, man ville ikke for alvor angribe arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet. Derfor er det hult, når man fremstiller det sådan, at det er fra borgerlig side, man ønsker at varetage den enkelte arbejders interesser, mens man fra den anden side tænker mere på en centralt styret fond, for de begrænsede fremskridt, man taler om fra borgerlig side, er ingenting i virkeligheden for lønmodtagerne. For os er det vigtigt, at man får gennemført arbejdspladsdemokratiet og netop så fuldstændigt, som jeg skitserede i mit første indlæg, men samtidig er det også for os vigtigt, at man gør sig klart, at vi via arbejdspladsdemokratiet og via angreb på dispositionsretten kun kan komme et stykke i vort nuværende samfund. På et eller andet tidspunkt må vi have fat i ejendomsretten, og det er meget vigtigt at fremhæve, at man netop ved at koncentrere sig om arbejdspladsdemokratiet ikke når over i et andet samfundssystem, men bare gør det nuværende samfund mere human og mere demokratisk at leve i.

Arbejdsministeren sagde med hensyn til de problemer omkring arbejdspladsdemokratiet, som jeg havde fremhævet, at dér skulle vi ikke vente noget fra regeringens side. Det er heller ikke så lang tid siden, vi her i tinget behandlede vores forslag om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder, hvor vi mødte en klar afvisning fra regeringens side. Jeg vil huske arbejdsministerens ord, når vi formentlig om kort tid skal behandle SFs forslag om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen. Jeg vil spørge arbejdsministeren, om man virkelig tænker på at fremsætte forslag, som for alvor angriber arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, altså spørgsmålet om ansættelsesforhold, afskedigelsesforhold og i det hele taget produktionens tilrettelæggelse ude på virksomhederne. Det lå der delvis i arbejdsministerens udtalelse, og jeg venter altså, at vi får et svar på det. Hvis ikke ar-